

János Bittenbinder, Loxodonta Africana, 1985

Wie ooit om een of andere reden in het UMC St Radboud is geweest, kent hem beslist: de Olifant van János Bittenbinder! Men liep er langs, men sprak er met iemand af, en wie had niet de neiging, ja heeft vroeger niet geprobeerd om via de hendels zijn slurf of zijn oren in beweging te brengen. Kortom, hij is prominent in de hal van de hoofdingang van het ziekenhuis aanwezig. En hij valt er niet weg te denken.

Toch is niet iedereen even gelukkig met dit beeld; in het verleden en tot op heden deed en doet hij regelmatig stof opwaaien. Sommigen associëren hem teveel met zijn ongewenst optreden in een porseleinkast – een zieken-

huis met zijn zorg daarbij toch iets van het laatste hebbend. Anderen vinden het jammer dat men er alleen mag naar kijken, naar dit interactief kunstwerk avant la lettre. Maar schiet deze sculptuur op bepaalde punten haar doel voorbij, ze is zo autonoom, zo groots en zo vergroeid met het UMC St Radboud dat ze zich in al haar majestueusheid hierboven verheft, en als een rustpunt, als een soort van geruststelling over het UMC en al wie haar passeert goedgevoeld waakt.

Daan Van Speybroeck